

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

בבא קמא- כיצד הרגל		Talmud Navigator									
מקרא	מאן דאמר	כ	ט	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	י.ט.
יש העדאה	מר סבר: [רמי בר יחזקאל]										י.ט.
אין העדאה	ומר סבר: [בי רב]										י.ט.
לא, בחד זמנא, ובפלוגתא דסומכוס ורבנן קמיפלגי.											י.ט.
והא משונה הוא											י.ט.
דאית ביה בזרני.											י.ט.
יש שנוי לצרורות לרביע נזק, או אין שנוי לצרורות לרביע נזק?	בעי רב אשי:										י.ט.
תפשוט ליה מדרבא											י.ט.
יש העדאה לצרורות, או אין העדאה לצרורות?	דבעי רבא:										י.ט.
מכלל דאין שנוי											י.ט.
דלמא רבא אם תמצי לומר קאמר, אם תמצי לומר אין שנוי, יש העדאה או אין העדאה?											י.ט.
תיקו.											י.ט.
כח כחו, לסומכוס, ככחו דמי או לא? מי גמיר הלכה ומוקי לה בכח כחו, או דלמא לא גמיר הלכה כלל?	בעי רב אשי:										י.ט.
תיקו.											י.ט.
היתה מבעטת, או שהיו צרורות מנתזין מתחת רגליה ושברה את הכלים - משלם חצי נזק.											י.ט.
היכי קאמר? היתה מבעטת והזיקה בביעוטה, או צרורות כאורחיהו משלם חצי נזק, ורבנן היא, או דלמא היתה מבעטת והזיקה בביעוטה, או צרורות מחמת ביעוט - משלם חצי נזק, כי אורחיה משלם נזק שלם, ומני - סומכוס היא?	איבעיא להו:										י.ט.
דרסה על הכלי ושברתו, ונפל השבר על כלי אחר ושברו - על הראשון משלם נזק שלם, ועל האחרון חצי נזק	ת"ש מסיפא:										י.ט.
ואי סומכוס, מי אית ליה חצי נזק?											י.ט.
וכי תימא, ראשון - ראשון להתזה, ושני - שני להתזה, ושאיני ליה לסומכוס בין כחו לכח כחו											י.ט.
כח כחו, לסומכוס, ככחו דמי או לאו ככחו דמי?	אלא הא דבעי רב אשי:										י.ט.
תפשוט ליה דלאו ככחו דמי											י.ט.
רב אשי כרבנן מוקי לה ובעי לה הכי:											י.ט.
היתה מבעטת והזיקה בביעוטה, או צרורות כאורחיהו - חצי נזק, הא מחמת ביעוט - רביע נזק, ויש שנוי, או דלמא היתה מבעטת והזיקה בביעוטה, או צרורות מחמת ביעוט - חצי נזק, ואין שנוי?	[בעי רב אשי]										י.ט.
תיקו.											י.ט.
היתה מהלכת במקום שאי אפשר לה אלא אם כן מנתזת, ובעטה והתזיה והזיקה, מהו? כיון דאי אפשר לה אורחיה הוא, או דלמא השתא מיהא מחמת ביעוט קמנתזה צרורות?	בעי מיניה רבי אבא בר ממל מרבי אמי, ואמרי לה מרבי חייא בר אבא:										י.ט.
תיקו.											י.ט.
היתה מהלכת ברה"ר והתזיה והזיקה, מהו? לקרן מדמינן ליה וחייבת, או דלמא תולדה דרגל הוא ופטורה?	בעא מיניה ר' ירמיה מר' זירא:										י.ט.
מסתברא, תולדה דרגל הוא.	אמר ליה: [רבי זירא]										י.ט.
התזיה ברה"ר והזיקה ברה"י, מהו?	[רבי ירמיה]										י.ט.
עקירה אין כאן, הנחה יש כאן?	אמר ליה: [רבי זירא]										י.ט.
היתה מהלכת בדרך והתזיה, בין ברה"י בין ברה"ר - חייב	איתיביה: [רבי ירמיה]										י.ט.
מאי לאו התזיה ברשות הרבים והזיקה ברה"ר											י.ט.
לא, התזיה ברה"ר והזיקה ברה"י.	[רבי זירא]										י.ט.
והאמרת: עקירה אין כאן, הנחה יש כאן?	[רבי ירמיה]										י.ט.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

בבא קמא- כיצד הרגל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הדרי בי.	אמר ליה: [רבי זירא]											◇
דרסה על הכלי ושברתו, ונפל השבר על כלי אחר ושברו - על הראשון משלם נזק שלם, ועל האחרון משלם חצי נזק	איתיביה: [רבי ירמיה]										♣	◇
במה דברים אמורים - ברשות הניזק, אבל ברה"ר - על הראשון פטורה, ועל האחרון חייבת	ותני עלה:											◇
מאי לאו התיזה ברשות הרבים והזיקה ברשות הרבים												◇
לא, התיזה ברשות הרבים והזיקה ברה"ר.	[רבי זירא]											!
והאמרת: עקרה אין כאן, הנחה יש כאן?	[רבי ירמיה]											◇
הדרי בי.	אמר ליה: [רבי זירא]											◇
איני?	[רבי ירמיה]											◇
אין חצי נזק חלוק לא לרשות היחיד ולא לרשות הרבים	והאמר ר' יוחנן:											◇
מאי לאו התיזה ברשות הרבים והזיקה ברשות הרבים												◇
לא, התיזה ברה"ר והזיקה ברשות היחיד.	[רבי זירא]											!
והאמרת: עקרה אין כאן, הנחה יש כאן?	[רבי ירמיה]											◇
הדרי בי.	אמר ליה: [רבי זירא]											◇
איבעית אימא: כי אמר רבי יוחנן - אקרן.												!
כשכשה בזנבה, מהו?	יתבי רבי יהודה נשיאה ורבי אושעיא אקילעא דרבי יהודה, נפק מילתא מבינייהו:											◇
וכי יאחזנה בזנבה וילך?	א"ל אידך:											◇
אי הכי, קרן נמי נימא: וכי יאחזנה בקרן וילך?												◇
הכי השתא, קרן לאו אורחיה, הא אורחיה.												!
וכי מאחר דאורחיה, מאי מבעיא ליה?												◇
כשכוש יתירא מבעיא ליה.												!
כשכשה באמתה, מהו? מי אמרינן מידי דהוה אקרן, קרן לאו יצרא קתקיף ליה? הכא נמי לא שנא, או דלמא קרן כוונתו להזיק, הא אין כוונתו להזיק?	בעי רב עינא:											◇
תיקו.												◇
התרנגולין מועדין להלך כדרךן ולשבר וכו'.												■
לא שנו אלא שנקשר מאליו, אבל קשרו אדם - חייב.	רב הונא:											◇
נקשר מאליו מאן חייב?												◇
אילימא בעל הדליל												!
היכי דמי?												^
אי דאצנעיה												!
אנוס הוא												◇
ואי לא אצנעיה												!
פושע הוא												◇
אלא חייב בעל תרנגול												!
מאי שנו כוליה נזק דלא? דכתיב: (שמות כ"א) כי יפתח איש בור, ולא שור בור, חצי נזק נמי איש בור ולא שור בור												◇

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key :	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בבא קמא- כיצד הרגל	מימרא												
אלא, מתני' בדאדייה אדויי, וכי אתמר דרב הונא - בעלמא אתמר:												■	◇
דליל הפקר, אמר רב הונא: נקשר מאליו - פטור, קשרו אדם - חייב.	[רב הונא]											■	◇
משום מאי חייב?												^	
משום בורו המתגלגל ברגלי אדם וברגלי בהמה.	רב הונא בר מנוח:											!	◇
כיצד השן מועדת? לאכול את הראוי לה.													■
הבהמה מועדת לאכול פירות וירקות. אכלה כסות או כלים - משלם חצי נוק. במה דברים אמורים - ברשות הניזק, אבל ברשות הרבים - פטור. ואם נהנית - משלמת מה שנהנית.													■
כיצד משלמת מה שנהנית? אכלה מתוך הרחבה - משלמת מה שנהנית, מצדי הרחבה - משלמת מה שהזיקה! מפתח החנות - משלמת מה שנהנית, מתוך החנות - משלמת מה שהזיקה.													■
השן מועדת לאכול את הראוי לה, כיצד? בהמה שנכנסה לחצר הניזק, ואכלה אוכלין הראויין לה ושתתה משקין הראויין לה - משלם נזק שלם וכן חיה שנכנסה לחצר הניזק, וטרפה בהמה ואכלה בשר - משלם נזק שלם ופרה שאכלה שעורין, וחמור שאכל כרשין, וכלב שליפק את השמן, וחזיר שאכל חתיכה של בשר - משלמין נזק שלם.	תנו רבנן:												■
השתא דאמרת: כל מידי דלאו אורחיה ואכלה ליה ע"י הדחק שמיא אכילה, האי שונרא דאכל תמרי, וחמרא דאכיל ביניתא - משלם נזק שלם.	רב פפא:												■
ההוא חמרא דאכל נהמא ופלסיה לסלא, חייביה רב יהודה לשלם נזק שלם אנהמא, ואסלא חצי נוק.	[רב יהודה]												■
ואמאי? כיון דאורחיה למיכל נהמא, אורחיה נמי לפלוסי סלא													⚡
דאכל והדר פליס.													!
ופת אורחיה הוא?													⚡
אכלה פת ובשר ותבשיל - משלם חצי נזק	ורמינהו:												⚡
מאי לאו בבהמא?													⚡
לא, בחיה.													!
חיה, בשר אורחיה הוא													⚡
דמטוי.													!
ואיבעית אימא: בטביא.													!
ואיבעית אימא: לעולם בבהמה, ובפתורא.													!